

Nette sport

Beatrijs van den Brink roeit vanaf 2006 bij R&ZV Jason te Arnhem in verschillende ploegen, dames en gemengd. In regiowedstrijden haalde zij met een vaste wedstrijd ploeg goede resultaten. Sinds drie jaar schrijft zij een column in ROEIEN.

Reageren?

Beatrijs.column@gmail.com

Alle voorgaande columns van Beatrijs zijn te lezen op beatrijsvandenbrink.com

Roeien is een nette sport. Hoezo net? En wat te zeggen over de sportbeoefenaars? Zijn deze net of zijn ze dat eigenlijk net niet?

Een van onze jeugdroeiers merkte laatst verrast op dat de roeisport eigenlijk een hele nette sport is. 'Net', omdat de stuurman na ieder commando 'bedankt' zegt en deze zelf na afloop door de roeiers ook wordt bedankt. Of dat laatste overal gebeurt, is de vraag.

En hoe hoort het dan in de boot?

"Bedankt voor rond en nu terstond houden jullie dit ritje verder je mond", zou met het oog op Sinterklaas de start kunnen zijn voor een rijmpje aan iedere roeier die een beweeglijke mond heeft. Concentreren met de mond dicht. Nette roei-kleding spreekt voor zich.

Na afloop wordt de boot netjes afgedroogd, hoewel je over de fitnesses nog heel wat discussie kan hebben. Voor wedstrijden wordt de boot vooraf goed gepoetst, want je wordt door een breed publiek gezien. En wie weet scheelt het een seconde.

'Net' in de zin van elitair. Een oud-wereldkampioene kickboksen kwam ooit incognito bij ons

op de vereniging langs voor het maken van een artikel over de roeisport in Arnhem. In nood, want de deadline was eigenlijk al bereikt en ze moest nog wat schrijven. Of wij alsjeblieft die dag tijd voor haar hadden? Het trof, want een skiff-instructie 's avonds mocht zij meemaken.

Kordaat met hond en fotografe maakte zij die avond haar entree op de roeivereniging. Dat de hond mee moest kwam mij als vreemd over; haar houding verried dat ze op haar hoede was in deze voor haar onbekende wereld.

Na haar succesvolle deelname aan de skiff-instructie volgde nog een kort interview waarbij de aap uit de mouw kwam. Of we in de vakantieperiode willekeurige mensen uit Arnhem een proefles wilden geven, want zo moest het artikel eindigen. Dat we daar niet op zaten te wachten, daar we al een wachtlijst hanteren en bovendien in de vakantieperiode geen mensen hiervoor beschikbaar hebben, ging er bij haar niet in. Op haar kickboks-school was je altijd blij met meer leden en mocht iedereen een lesje meedoen. Misprijzend keek ze naar de net voorbij huppelende blanke meisjes uit Arnhem. "Het was toch wel heel elitair bij ons", concludeerde zij hardop.

Als wij niets te bieden hadden voor in de zomermaanden, vervolgde zij, dan ging het artikel niet door. Dat dit dreigement geen indruk maakte en zij haar zin niet kreeg, leidde tot een beschuldigende brief over vooral mijn 'onnette' opstelling. Tja, twee werelden die niet direct boterden.

Iedere zomer komen er heel wat passanten bij ons langs. Kennelijk bevalt het, want vele complimenten over de goede sfeer, de nette steigers en de waardering voor de eigenlijk niet moderne inrichting van de clubkamer vol hout en sportattributen, vallen ons ten deel.

"Es gibt hier viele nette Menschen und es ist auch sehr schön. Ja, wir kommen gerne hier." Een heel ander geluid.

Vooraf 'botenfolk' heeft in het reizende bestaan snel door of het een club is van nette mensen of dat dit het juist net niet is.

